

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.45/2014/6-I. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év április hó 15. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az alárendeltek jelenlétében folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. február 21. napján kihirdetett KB.I.21/2013/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 150 (egyszázötven) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

Az 150.000 (egyszázötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 15 (tizenöt) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetés, illetve az egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az előzetes mentesítésre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmény helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 444. § (1) és (3) bekezdés a./ pontja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. február 21. napján kihirdetett Kb.I.21/2013/7. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk.444.§ (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő alárendeltek jelenlétében folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség büntetében, ezért 6 hónapi börtönre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos következmények alól.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt irányának megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.419/2014/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a rendelkező részt egészítse ki a szabadságvesztés

végrehajtásának esetére, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról való rendelkezéssel.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést elsődlegesen bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozatlan, részben hiányos, részben iratellenes, továbbá a tényről-tényre történő következtetésnél logikai hibát is tartalmaz. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság csak részben tett eleget indokolási kötelezettségének. A 2. oldal utolsó mondatával kapcsolatban kiemelte, hogy az eleve helytelen következtetés, hogy a vádlotti védekezés el nem fogadásából okszerűen következne a vádlott bűnössége. Hiányolta továbbá a védő, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás nem tartalmazza azt, hogy maga a szolgálati feladat a háromtusa bajnokságra történő felkészülés volt, nem egy átlagos lövészet, tehát sisak nem kellett a lövészet végrehajtásához. Álláspontja szerint a tényállás csak elnagyoltan tartalmazza a parancsot. Egyébként magát a parancsot **tanú1** kapta és azt neki kellett volna továbbadnia. A védői következtetés szerint a jelen cselekménynél parancs kiadására nem is került sor. A háromtusa bajnokságra történő felkészülők közül többen nem is rendelkeztek sisakkal. A vádlott nem is kapott arra vonatkozóan parancsot, hogy szerezzen egy sisakot. Igazi parancs akkor hangzott el, amikor **tanú2** utasította **tanú3-t**, hogy sisak nélkül kell a lövészetet elvégezni.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlott és védője által felmentés érdekében bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során sem nyilatkozott, hanem írásbeli vallomást tett, amelyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, és védekezést terjesztett elő. Tagadta, hogy sértő formában megtagadta volna a parancsot. Állítása szerint, amikor felmerült a probléma a sisak használatával kapcsolatban, akkor ő a dandárparancsban a háromtusa csapat lövészetére vonatkozó utasításnak tett eleget, majd **tanú2** telefonon történő felhívásával röviden rendezte a problémát. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást **tanú3**, **tanú1**, **tanú4**, valamint a lövészetre készülő állomány tagjai közül az elsőfokú

tárgyaláson tanúként kihallgatott személyek tanúvallomásai alapján állapította meg. A tanúk vallomásai ugyanis egymást alátámasztották, kiegészítették. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal 5. bekezdéstől a 4. oldal 5. bekezdéséig értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható azonban, hogy a vádlott és védője új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A védőnek az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára való hivatkozása nem alapos. Ellenkezőleg az állapítható meg, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk.444.§ (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő alárendeltek jelenlétében, folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség büntetében megállapította. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak a 4. oldal 6. bekezdésétől az 5. oldal végéig kifejtett jogi álláspontját. Helyesen járt el a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa akkor is, amikor a Btk.2.§ (2) bekezdésének alkalmazásával az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az a vádlottra nézve kedvezőbb.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban, épp a vádlottal szemben kiszabott katonai büntetés súlyára figyelemmel már indokolatlan az elsőfokú ítélet rendelkező részében kiszabott 6 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazása. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre enyhítette a Btk.33.§ (4) bekezdésének, valamint az 50.§ (1) és (3) bekezdésének alkalmazásával.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2002. óta szerződéses szolgálatát kifogástalanul teljesítő vádlott esetében a katonai büntetés mellett ez a pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ában írt büntetési célokat. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az előjáró akaratával, és a szolgálati paranccsal több alárendelt jelenlétében, kihívóan

szembeszegülő vádlott a továbbiakban katonai szolgálatot nem teljesíthet, méltatlanná vált a rendfokozat viselésére.

A vádlott személyi körülményeire figyelemmel a másodfokú bíróság a pénzbüntetés megfizetésére 15 havi részletfizetést engedélyezett a Btk.50.§ (4) bekezdése alapján, valamint a meg nem fizetés esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására a Btk.51.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásával.

A szabadságvesztés büntetés helyett történő pénzbüntetés alkalmazására figyelemmel a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítéletnek az előzetes bírósági mentesítésre vonatkozó rendelkezését.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyta azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény helyes jogszabályi megjelölése a Btk.444.§ (1) és (3) bekezdés a) pontja.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. április 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete - a rendelkező részben írt változtatással - jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. április 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke